

KONEC DOSEŽE CILJ

zrak je bled
smrdi po nikotinu
zadovoljstvo prevladuje

živčno upogibanje prstov
nestrpnost
čaka se samo na pisk piščali

srečne številke
vino
steklo
cisterne
start

za dimom se kadi
dim zadimi ozadje
videno je splitsko cvetje
vrisk naznani krik

utrinki
zadnja etapa
razno

izvirni tekst
pregnanstvo
misel brhti
plod dozori jeseni

stisnjena žuželka
posušen metulj
suha trava je seno
podgana pred pevcem
sejem idej

on ona ono jutri
vdaja
prosta volja barv

seminar za šolnike
analfabetški tečaj
jutri bo vse drugače

ново univerzitetno mesto
spopad študentov s policijo
tisoč ljudi
delegacija zapušča

nobene diskriminacije
radijske pravlјice
češminj

žajbelj
arnika
tavžent rože
navadni bezeg
prodor na zeliščni trg

enooki
brezoki
modre oči
poleno na cesti pod noge usodno
krvodaјavcem tri vrste medalj:
bronaste
srebrne
in zlate
odvisno od vrste in količine krvi

KDA IPAKDAJ ME
JE MALO STRAH

vse je že spoznano
od globokega oranja do sončnih peg
ki vplivajo na histerijo ljudskih množic
vse
od talinomida do tega
da globoko zmrznjena živila mnogo izbubé
na vitaminih.
za petnajst preparatov vem
ki zmanjšujejo trenje med avtomobilskimi bati
pričenši z LM,
ki preprečujejo potenje nog
in srbečico med prsti,
ki pospešujejo rast las
in odstranjajo mozolje.
proučene so risbe petletnih imbecilov
in luknje v zakonih,
ves svet se zanima za brazilske šestorčke
in za Wiener Festspiele
in za umetno usnje in za novo pariško modo.
ljudje se na veliko množijo
in so ganjeni ko gledajo v kinu nesrečno ljubezen
in jih tuja nesreča bolj zanima kot prizadene,
premožnejši hodimo na morje,
manj premožni pa ugotavljamo
kako se pravzaprav nič
v razvoju človeka
(odkar je človek človek)
še ni spremenilo.

Pavel Lužan

KOVAČI

I

Kamen ruje zemljo
in čas jo ne poseje

naselitev me krči in izganja
sleherna ped dežele je nižje
od iskre svetle izpod kladiva
ki bije v preostanku
zamolčanih smrti
v vsakem dihu

v vsakem hipu
prah naseda svoji osmrtiltvi
kakor tudi jutru
v gluhih školjkah in globinah
ob sotočju ródnega nagiba
ki se ne povrne znova
k uporu in zastavam

zakaj veter dolbe
skozi brstje svita
a svetloba se jalavo razide
v prirastku dneva

in pot ponikne v bližini ognja
sežgane sohe
začetka kakor konca
spregledanih uslišanih
v neveri pred bojem

zakaj veter veje
v vsaki žetvi pomnožene veje
odpirajo oči
odpirajo usta
v gladu in žeji
ko presahne veter v deblu
in zemlja naplavi korenine
v goltu zelenega boga

II

V jutrovih krajih
potihneš se odločiš
klecneš ne obstaneš
pred bitko vstaneš
na kraju zavesti
zavedajoč se krvi
ki te oblega
iz odprtih oken in vrat

zakaj besi besom
zastavijo barve
in tudi čas —

neizprosno možnost
poti
za ozidjem

n n
r n
n n
n n
n n
n n
r n
n n
nnnnnnnnnn

Y Y Y Y Y Y Y Y
Y Y Y Y Y Y Y Y
Y Y Y Y Y Y
Y Y Y Y Y Y
Y Y Y Y
Y Y Y Y
Y Y